

Ulrich: Det er en Kendsgerning, at det danske Landbrug det sidste Aar har forrentet sig bedre end Aaret tilforn, saa det behøver vi ikke at tvistes om. Men derfra og til, at det danske Landbrug skulde være rentabelt, er der et overordentlig stort Spring; og det er det Spørgsmaal, jeg kræver, at Rigsdagen skal beskæftige sig med. At Foranstaltninger som den, det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen omtalte, Nedskæringen af Kronen, har skaffet nogle flere Penge frem gennem det danske Landbrug, vil vel ingen benægte, naar han ellers er i Besiddelse af sin fulde Fornuft. Det er en Kendsgerning, det kommer man ikke udenom. Men at denne Foranstaltning har skadet Samfundet i høj Grad paa andre Omraader, er ogsaa en Kendsgerning, men det vedrører ikke den foreliggende Sag. Det skulde interessere mig en anden Gang at diskutere dette Problem med det ærede Medlem; vi kunde sikkert faa en særdeles interessant Diskussion ud deraf. Hvis det ærede Medlem og hans Parti vilde bestræbe sig for at gaa de samme Veje, som vi fra konservativ Side Gang paa Gang har anvist, og som de ogsaa — indrømmer jeg — lejlighedsvis har betraadt sammen med os, vilde det sikkert gaa betydeligt bedre for det danske Samfund, end det gaar, naar de skeler til den anden Side.

Landbrugsministeren (Bording): Formentlig ved det ærede Medlem Hr. Ulrich meget vel, at det, som det danske Landbrug lever af, fortrinsvis er Salg af Flæsk og Smør og Æg. Det var rart at faa at vide, hvorledes der skulde gives nogen som helst Mulighed for at faa de udenlandske Købere af disse Varer, som køber de $\frac{4}{5}$ af det danske Landbrugs Produktion, til at give noget mere for Varerne, fordi vi sætter Kornpriserne op.

Saa vil jeg gerne i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om Landbrugets Rentabilitet henvise det ærede Medlem til at læse i Rigsdagstidende, hvad hans Partifælle, tidligere Folketingsmand Fraenkel har udtalt, at det er noget Vrøvl, naar man taler om Rentabilitet i Landbruget, inden man har gjort sig klart, hvad man mener med at skabe Rentabilitet i Landbruget. Er det til de Priser, der nu er paa Ejendommene? Er det med den Gæld, der ligger paa Ejendommene, eller hvad er Meningen med denne Udtalelse? Skal man tale om Rentabilitet i Landbruget, maa man naturligvis først gøre sig klart, paa hvilket Grundlag, til hvilke Priser man

mener, der skal være Rentabilitet i Landbruget.

Over for det ærede Medlems Udtalelse, at han bestræbte sig for at følge Sandheden, vil jeg sige, at saa besidder det ærede Medlem en overordentlig ringe Evne til at følge den.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Det var højst ønskeligt, om den højtærede Landbrugsminister vilde angive mig, hvad det var for et Omraade, hvor jeg ikke havde fulgt Sandheden. Det interesserer mig at faa at vide. Hvis Ministeren mener, at jeg har sagt noget, der ikke var rigtigt, saa lad mig faa at vide, paa hvilket Omraade det var. (*Landbrugsministeren* [Bording]: Det har jeg sagt) nej, De har ikke — og dersom det saa viser sig, at jeg har gjort Uret, stikker jeg Dem en Undskyldning; men jeg vil gerne have det at vide, for en anden Gangs Skyld, ellers kunde jeg gaa hen at gentage det, ikke sandt? Den højtærede Minister maa derfor være saa elskværdig at meddele mig det.

Saa kom Ministeren og stak mig en af mine gamle Partifæller ud, forhenværende Folketingsmand Fraenkel, der paa et eller andet Tidspunkt har fremsat den Udtalelse, at det var Vrøvl, naar man talte om Rentabilitet i det danske Landbrug. Men der kommer vi igen, Hr. Minister, ind paa et ganske overordentlig stort Problem: Kan man skabe Rentabilitet i det danske Landbrug med den Gældsforpligtelse, som det danske Landbrug har i Dag, eller kan man ikke? Det er det store Spørgsmaal. Men har Staten paa noget som helst Omraade gjort Forsøg paa at faa de virkelige Værdier i det danske Landbrug frem? Nej og — atter nej, tværtimod. Staten har ved alle de Foranstaltninger, som den har truffet, ved Vurderingerne til Ejendomsskyld, o. s. v., o. s. v., stadig væk holdt de store Værdier oppe for det danske Landbrug, og dette har maaske skadet det danske Landbrug mere end noget som helst andet; thi derigennem er man kommet ind paa en Kreditgivning ud over alle Grænser. Har den danske Regering foretaget noget som helst for at komme ind paa andre Veje paa dette Omraade? Har den høje Regering foretaget nogen Begrænsning med Hensyn til Ydelsen af Første- og Andenprioritetslaan i faste Ejendomme? Agter Regeringen at stille saadanne Forslag? Det kunde der være